

erit peccatū mortale: alioqn erit peccatū ve-
male. sed qñq; aliqs. pñpiti iactātia pñt ap-
petitū lucrī: et hoc videt iā pñtē ad pñmī de-
ceptionē et dāni: et iō talis iactātia magis ē
peccatū mortale. vñ et plūs dicit i 4.º ethico-
rū. q; turpior ē q se iactat cā lucrī q; q se iac-
tat cā glie vñ honoris: nō tñ sēp ē pctm̄ mor-
tale: qā pōt eē tale lucrū ex quo aliq; nō dāni-
ficat. ¶ Ad pñmū q; dicēdū q; ille q iactat se
ad h; q iurgia dicit peccat mortalit. s; qñq;
contigit q; iactātia ē cā iurgioy n; p se s; pac-
cidēs. vñ ex h; iactātia nō pōt eē pctm̄ mor-
tale. ¶ Ad scdm̄ dicēdū q; glo. illa loq̄ d; iā
ctātia fm̄ q; pcedit ex supbia. pñta q; ē pec-
catū mortale. ¶ Ad tñm̄ dicēdū q; nō sp iactā-
tia iporat mēdaciū pñtiosū: s; solū qñ est cō
caritatē dei aut pñmī aut fm̄ suā cām: q; at
aliqs se iactet qñ ex h; ipso delectat. q; qdāz
vanū vt pñs dicit. vñ reducif ad mēdaciū ioco-
sū: nisi forte hoc dñe dilectōi pferret vt pp̄
hoc dei pcepta cōtēneret: sic. n. esset cō carita-
tatē dei i quo sola mēs nra debet qescere sic
i vltimo fine. videt at ad mēdaciū officiosū p
tinere cū aliqs ad hoc se iactat vt gloriā vñ lu-
crū acgrat dūmodo hoc sit sine dāno aliozū
qā hoc iā pñtineret ad mēdaciū pñtiosū.

Deinde cōside-
randū est de yronia. Circa
quā querūt duo. ¶ p̄ vtrū
yronia sit pctm̄. 2º de opa-
ratione eius ad iactātiā.

Ad primū sic proce-
dit. Videt q; yronia p quā aliqs de se fingit
minora nō sit pctm̄. Nullū. n. pctm̄ pcedit
ex dīna cōfortatōe ex q; pcedit q; aliqs de se
minora dicat fm̄ illud. p̄. 30. Visio quā lo-
cut? ē vir cū quo ē de? et q; dō secū morāte cō-
fortat? ait: stultissimus sū viroz et Amos. 7º.
d̄. ¶ Rñdit Amos si sū ppha. q; yronia p quā
aliquis minora de se dicit nō est pctm̄. ¶ P.
Gregº dicit in eplā ad Augustinū angloz ep̄s
Bonaz mētū ē suas ibi culpas dinoscē: vbi
culpa nō ē. sed oē pctm̄ repugnat bōitati mē-
tis. q; yronia nō ē pctm̄. ¶ P. Fugē superbiā
nō ē pctm̄. s; aliq; minora de se ipis dicunt fu-
giētes tumidū vt pñs dicit in 4.º ethicoz. q; yro-
nia nō ē pctm̄. ¶ S; 5º ē q; Augº dicit i liº de v-
bis apli. Cū humilitatis cā mētiris si nō eras
pctōz atēq; mētireris mētiedo efficieris. Rº

dicēdū q; h; q; aliq; minora de se dicāt pōt cō-
tingere duplicif. ¶ Unoº salua vitate dū. s. ma-
iora q; sūt i se ipis reticēt: quedā vero minora
detegūt et de se pferūt q; tñ i se esse recognoscūt
et sic minora de se dicere non pñtinet ad yroni-
am: nec ē pctm̄ fm̄ genº suū nisi p̄alicūº cir-
cūstātie corruptōem. ¶ Alioº aliqs dicit minora
a veritate declinās: puta cū asserit d; se aliqd
vile qd in se nō recognoscit: aut cū negat de
se aliqd magnū qd tñ p̄cipit i se ipō eē: et sic p-
tinet ad yroniā: et est sp̄ pctm̄. ¶ Ad pñmū q;
dicēdū q; duplex ē sapia et duplex ē stulticia
Est. n. qdā sapia scdm̄ deū que humanam vt
mūdā stulticiā habz adiūctā fm̄ illud. i. ad
Cor. 3º. Si qs iter vos sapiēs videt eē i hoc se-
culo stult? fiat vt sit sapiēs. Alia vō ē sapiētia
mūdāna q; vt ibidē subdit: stulticia ē apud d;
um. ille q; q a deo cōfortat? cōfitef se esse stultissī-
mū scdm̄ reputationem humanā: qā. s. hūa-
na cōtēnit q; boiuz sapia q; rit. vñ et ibidē in sub-
dit. Et sapia boiū nō est mecū. et postea sub-
dit: et noui scōz sciam. Vel pōt dici sapientia
boiū q; hūana rōne acq̄rif. sapientia vō scō-
rum q; ex dīna ispiratiōe habet. Anos autēz
negauit se esse pphetā origine: qā. s. non erat
d; genere ppharum. vñ et ibidē subdit: nec fili-
us pphē. ¶ Ad scdm̄ dicendum q; ad boni-
tatē mētis pñtinet vt hō ad iusticie pfectionēz
tēdat: et iō i culpā reputat nō solū si deficiat
a cōi iusticia quod se culpa ē: s; etiā si defici-
at a iusticie pfectōe quod qñq; culpa nō ē. n̄
autē culpā dicit quod p culpa non recognoscit
qd ad yronie mēdaciū pñtineret. ¶ Ad tñm̄
dicēdū q; hō non debet vnū peccatū facē: vt
aliud viter: et iō nō debz mētiri q̄lifcūq; vi-
tet superbiā. ¶ In Augº dicit sup Job. Non ita
caueat arrogantia vt veritas flinq̄. et Gregº
dicit q; icaute sunt humiles qui se mētiēdo
illaqueant.

Ad secūdū sic proce-
ditur. Videtur q; yronia nō sit minº pctm̄ q;
iactātia. Vtrūq; n. ē pctm̄ inq̄strum declinat
a vitate q; equalitas ē qdā. s; ab eq̄litate n̄ ma-
gis declinat q; excedit q; q diminuit. q; yronia
nō ē minº peccatū q; iactantia. ¶ P. Scdm̄
p̄m̄ yronia qñq; iactātia ē: iactātia at nō ē
yronia: q; yronia nō ē minº peccatū q; iactan-
tia. ¶ P. p̄. 26º. d̄ qñ submiserit vocē suaz
ne credideris ei: qñ septē negtie sūt i corde
illius. sed submitte vocem pñtinet ad yroniā.

g i ea e mltiplex negtia. **S**z h e qd pbs di
 cit i 4° ethicoz q yrones z min' dicentes q
 tiores fm mores videt. **B**° dice du q sic
 dictu e: vnu medaciu e graui' altero qnqz q
 dem ex ma de qua e. sicut medaciu quod fit
 i doctrina religiois e grauisimū. qnqz autē
 ex motiuo ad peccā dū sicut medaciu pntō
 sū e graui' qz officiosū vel iocofū. yronia at
 z iactātia circa idē mētū vel vōs vel qbus
 cūqz exterioribus signis. f. circa conditionem
 psone. vñ qz tū ad b equalia sūt. sz vt p̄mūz
 iactātia ex turpiori motiuo pcedit. f. ex appe
 titu lucri vel honoris. yronia vō ex hoc qz fu
 git licet iordinatē p elationē alyz gūis eē: z
 fm b pbs dicit qz iactātia e gūi' peccatū qz
 yronia. oringit tñ qz qz aliqz mīozā de se
 fingit ex aliquo alio motiuo puta ad dolose
 decipiē dū. z tūc yronia e gūioz. **A**d p̄mū
 ergo dicēdum qz rō illa pcedit de yronia et
 iactātia fm qz medacy gūitas cōsiderat ex se
 iho vel ex mā e: sic. n. dictū e qz eq̄litate m
 bit. **A**d secūdu dicēdū qz duplex e excel
 lētia. vna qdē i tgalib' reb'. alia vō i p̄ualib'
 z igit aut qnqz qz aliqz p vba exteriora v' si
 gna p̄tēdit qdē defectū i extiorib' reb'no: pu
 ta p aliquā vestē abiectā aut p aliqd hūmū
 moi. z p b ipsū itēdit ostētare aliquā excellē
 tiā spiritualē: sic dñs de qbus dā dicit **Matth**
 6: qz exterminat facies suas vt appareāt hōi
 bus ieiunātes. vñ isti sil icurrūt vitiū yronie
 z iactātie: tñ fm dīsa. z p̄p̄ b gūius peccāt
Qñ z pbs dicit i 4° ethicoz qz z suphabū dan
 tia z valde dfect' iactātū e p̄p̄ qd z d Aug
 legif qz neqz vestes nimis p̄ciosas neqz ni
 mis abiectas h̄re volebat: ga i vtroqz hōies
 suā glīam cōrūt. **A**d t̄riū dicēdū qz sic dicit
Ecc. 19: **A**st qz se neqz h̄jiliat z iteriora eius
 plena sūt dolo. z fm b **Salomon** loqz d eo
 qz ex dolosa hūilitate neqz vocē suā se mittit

Quinde cōside
 randū e de amicitia q̄ affa
 bilitas dicit. z de ei' vitys
 opposit' q̄ sūt adulatio z li
 tigiū. **C**irca amicitia aut
 seu affabilitatē cōrunt duo. **P**rimo vtz sit
 spālīs virtus. **S**ecūdo vtz sit ps iusticie.
Ad primūz sic proce
 dit. **V**idēt qz amicitia nō sit spālīs virtus. **D**ic
 n. p̄bus i 8° ethicoz qz amicitia p̄fecta e que

e p̄p̄ virtutē. **Q**libet aut virtus est amicitie cā:
 qz bonū oib' e amabile ut dicit **Pyo**. 4° ca:
 de diu. no. ergo amicitia non e spālīs virtus
 sz cōsequēs oēm virtutē. **P**̄bus dicit i 4°
 ethicoz de tali amico qz nū amado v' etia i
 utado recipit singulos ut oportet: sz qz aliqz
 signa amicitie ondat ad eos qz non amat v'
 det p̄tinē ad simulationē q̄ repugnat virtuti. **g**
 h' moi amicitia nō e virt'. **P**̄bus dicit i 4°
 diate cōstituitur put sapiēs dēterminabit: sic
 dicit 2° ethicoz. sz **Ecc**. 7: dicit cor sapiē
 tū vbi tristitia z cor stultoz vbi leticia. vñ ad
 virtuosū p̄tinz maxie a delectatiōe sibi cauē
 ut dicit 2° ethicoz h' aut amicitia per se qdē d
 siderat cōdelectare: cōtristari aut reueret ut
 p̄bus dicit i 4° ethicoz. **g** h' moi amicitia nō
 e virt'. **S**z h' **P**recepta legis danī d' aci
 b' virtutū. sz **Ecc**. 4° dicit cōgregatiōi paupe
 rū affabile te facito. **g** affabilitas e hic amici
 tia dicit e qdā spālīs virtus. **B**° dicit dū
 qz sicut dictū e: cūz virtus ordinet ad bonū
 vbi occurit specialis rō boni: ibi oportet esse
 spālē rōnē virtut'. bonū aut i ordine cōstitit si
 cut s' dictū e. oportet aut hōiem cōueniē
 ad alios hōies ordinari i cōi cōuersatiōe tā i
 factis qz i dicit: ut. f. ad vñūqueqz se habeat
 fm qz decet. z iō oportet eē quādā spālēm v
 tute q̄ hanc cōueniētiā ordinis obseruet. et
 h' vocatur amicitia siue affabilitas. **A**d p̄
 mū **g** dicēdū qz p̄bus i li' ethicoz de duplici
 amicitia loqz qz vna cōsistit p̄ncipalit' i af
 fectu qz vñ aliū diligit. z h' pōt cōsequē qz
 virtutē. q̄ aut ad hanc amicitia p̄tinēt s' d' cari
 tate dicta sūt. alia vero amicitia pōit q̄ cōsistit
 i solis extiorib' verb' ul' facti: qdē nō habz
 p̄fectā rōnē amicitie: sz quādā ei' similitudine
 inq̄tū aliqz decet habz se ad alios cum qb'
 cōuersat. **A**d secūdu dicēdū qz ois hō na
 turalit' oī hōi e amic' qdā gnāli amore sicut
 etiā dicit **Ecc**. 13: oē aīal diligit sile sibi. z hūc
 amorē rep̄sctant signa amicitie q̄ quis exti'
 ondit in verbis vel factis: etiā extraneis vel
 ignoti: vñ nō e ibi simulatio. nō. n. ostendit
 eis signa perfecte amicitie: qz non eodē mō
 se habz familiarit' ad extraneos sic ad eos qz
 sūt sibi spālīs amicitia iuncti. **A**d tertium di
 cēdū qz cor sapiētū dicit eē vbi tristitia: nō
 qdem ut ipse. primo tristitia i ferat. dicit eim
 apls ad **Ro**. 14: **S**i p̄ cibū frat tu' tristitaf
 iā nō scdm caritatē abulas. sz ut tristitibus
 cōsolatiōez ferat: fm illud **Ecc**. 7: **N**ō desis

Ad secundum sic pro